

๕. ปัพพัชชาปัญหา ๕

พระนาคเสนเถรเจ้าไปถึงพระราชานิเวศน์แล้ว ก็นั่งลงบนอาสนะที่ปูลาดไว้ท่า. พระราชทรงอังคาสพระเถรเจ้าพร้อมทั้งบริษัต์ด้วยชัชชะโภชชาหารอันประณีต ด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง ครั้นเสร็จภัตตกิจแล้ว ทรงถวายคู่มือแก่พระภิกษุสงฆ์ ทรงถวายไตรจีวรแก่พระนาคเสนเถรเจ้า ให้

ครองทั่วกันทุกรูปแล้ว ตรัสกะพระเถรเจ้าว่า "ขอพระผู้เป็นเจ้าของนั่งอยู่ที่นั่นกับพระภิกษุสักสิบรูป, พระภิกษุที่เหลือจะกลับไปก่อนก็ได้. ดังนี้แล้ว; เสด็จประทับ ณ ราชอาสน์ซึ่งปูลาดไว้ให้ต่ำกว่าอาสน์แห่งพระเถรเจ้าในที่ควรส่วนหนึ่งแล้ว, ตรัสถามพระเถรเจ้าว่า "พระผู้เป็นเจ้าของจะสังสนทนากันในข้อไหนดีหนอ ?"

พระเถรเจ้าทูลตอบว่า "เราจะสังสนทนากันนี้ ก็ประสงค์แต่ใจความเท่านั้น, ควรจะสังสนทนากันแต่ใจความ."

"บรรพชาของพระผู้เป็นเจ้าของมีประโยชน์อย่างไร ? และอะไรเป็นคุณที่ต้องประสงค์เป็นอย่างยิ่ง ของพระผู้เป็นเจ้าของ ?"

"บรรพชาของอாதมภาพมีประโยชน์ที่จะได้ทราบว่าจะทำอะไรทุกขนี้ จะดับไป และทุกขอื่นจะไม่เกิดขึ้น, อนุภาทาปรินิพพาน (การดับหมดเชื้อ) เป็นคุณที่ต้องประสงค์เป็นอย่างยิ่งของอாதมภาพ."

ร. "บรรดาบรรพชิตบวชเพื่อประโยชน์อย่างนั้นหมดด้วยกันหรือ ?"

ธ. "หามิได้, บรรพชิตบางพวกบวชเพื่อประโยชน์อย่างนั้น, บางพวกบวชหนีพระเจ้าแผ่นดิน, บางพวกบวชหนีโจร, บางพวกบวชหลบหนี, บางพวกบวชเพื่อจะอาศัยเลี้ยงชีวิต; แต่ผู้ใดบวชดีบวชชอบ ผู้นั้นบวชเพื่อประโยชน์อย่างนั้น."

ร. "ก็พระผู้เป็นเจ้าของเล่า บวชเพื่อประโยชน์อย่างนั้นหรือ ?"

ธ. "อாதมภาพบวชแต่ยังเป็นเด็ก ไม่ทราบว่าตัวบวชเพื่อประโยชน์นี้ ๆ, ก็แต่ว่า อาทมภาพคิดเห็นว่า พระสมณศากยบุตรเหล่านี้เป็นคนมีปัญญา, ท่านคงจักให้เราศึกษาสำเหนียกตาม' ดังนี้ เพราะท่านให้อาทมภาพศึกษาสำเหนียกจึงได้ทราบว่า บรรพชานั้นก็เพื่อประโยชน์นี้ ๆ."

ร. "พระผู้เป็นเจ้าของช่างฉลาดจริง ๆ."